

ความประเสริฐของกิริยามารยาทที่ดี

[ไทย]

فضائل الأخلاق

[باللغة النابلسية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัต-ตุวายญีรีย

محمد بن إبراهيم بن عبدالله التويجري

แปลโดย: อันวาสะอู

ترجمة: أنور إسماعيل

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟิกฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแผ่และสอนอิสลาม อัล-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1430 – 2009

islamhouse.com

ความประเสริฐของกิริยามารยาท

ความประเสริฐของการมีกิริยามารยาทที่งดงาม

1. อัลลอฮฺทรงมีดำรัสที่ชื่นชมศาสนทูตของพระองค์ว่า

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۖ﴾ [القلم/ ๔]

ความว่า “และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนจริยธรรมอันยิ่งใหญ่” (อัลเกาะลัม: 4)

2. จากอัลดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุม่า กล่าววาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่ใช่ผู้ที่หยาบคายและไม่ใช่ผู้ที่ชอบความหยาบคาย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยกล่าวว่า

«إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»

ความว่า “ส่วนหนึ่งจากผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่าน คือ ผู้ที่มีมารยาทดีในหมู่พวกท่าน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี: 3559 , มุสลิม : 2321)

ความประเสริฐของความรู้อยู่

1. อัลลอฮฺ ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝﴾ [المجادلة/ 11]

ความว่า “ อัลลอฮฺจะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮฺทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ” (อัลมูญาตะละฮฺ: 11)

2. จากท่านมูอาวิยะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ กล่าววาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววาท่านนบี

«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَرَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ»

ความว่า “บุคคลใดที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ที่จะให้เกิดความดีแก่เขา อัลลอฮฺจะทรงให้เขาเข้าใจในศาสนา แท้จริงฉันนี่เป็นผู้จัดแบ่งส่วน โดยที่อัลลอฮฺทรงประทานมา และประชาชาตินี้จะยังคงยืนยงอยู่บนแนวทางของอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใดที่ขัดแย้งกับพวกเขาจะทำอันตรายแก่พวกเขา เหล่านั้นได้จนกระทั่งวันกียามะฮฺได้มาถึง” (บันทึกโดย อัลบุคอรี: 71 , มุสลิม : 1037)

ความประเสริฐของการอดกลั้น อดทน

ศาสนาอิสลามได้กำชับให้บรรดามุสลิมนั้นมีความอดทน ซึ่งสามารถแบ่งชนิดของการอดทนออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. อุดหนุนต่อการรักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติตามบัญญัติตามบัญญัติอย่างเคร่งครัด
2. อุดหนุนอดกลั้นจากการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ด้วยการไม่ปฏิบัติสิ่งนั้น
3. อุดหนุนต่อการกำหนดของอัลลอฮ์ที่อยู่ในรูปของการทดสอบที่ลำบากและเจ็บปวด

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ [البقرة / 155-157].

ความว่า “และแน่นอน เราจะทดสอบสุเจ้าโดยการให้สุเจ้าอยู่ในความกลัวและความหิว และโดยการให้สุญญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน [155] คือ บรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเราจะกลับไปยังพระองค์ [156] ชนเหล่านี้แหละพวกเขา จะได้รับคำชมเชย และการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ ได้รับข้อแนะนำอันถูกต้อง [157] “ (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 155-157)

2. จากท่านอบีสะอีด อัลคุดรีย์ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ แท้จริงท่านเราะสูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

«... وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ»

ความว่า “... และบุคคลใดอดกลั้น อัลลอฮ์จะทรงเพิ่มพูนความพอเพียงแก่เขา และไม่มีใครสัก คนที่จะได้รับสิ่งหนึ่งดียิ่งกว่าความอดกลั้น” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 1469 , มุสลิม : 1053)

3. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ แท้จริงท่านเราะสูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

«لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»

ความว่า “ใช่ว่าผู้ที่ปล้ำคนอื่น(ชนะ)จะเป็นคนที่เข้มแข็ง แต่ผู้ที่เข้มแข็งคือผู้ที่สามารถควบคุม อารมณ์โกรธของตัวเองขณะที่โกรธได้” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6114 , มุสลิม : 2609)

4. จากอะนัส บิน มาลิก เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่ ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

«إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِيهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُهُ مِنْهَا الْجَنَّةَ»

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ตรัสว่า เมื่อข้าได้ทดสอบบ่าวของข้า โดยให้เขาสูญเสียสองสิ่งที่เขารักยิ่ง แต่แล้วบ่าวผู้นั้นอดทน(ต่อการทดสอบนั้น) ข้าจะตอบแทนแก่เขาจากการสูญเสียสองสิ่งนั้นด้วยสวนสวรรค์ สองสิ่งที่เขารักยิ่ง คือ ดวงตาทั้งสองของเขา” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 5653)

ความประเสริฐของการมีสัจจะ

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [المائدة/ ١١٩]

ความว่า “(อัลลอฮ์ตรัสว่า) นี่แหละคือวันที่การพูดความจริงของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในสภาพที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่” (อัลมาอิดะฮ์ : 119)

2. จากอัลดุลลอฮฺ บิน มัสอูด เราะวะฎีย์อัลลอฮฺ อันสุ กล่าวว่่า ท่านเราะสะอูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า

«عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا»

ความว่า “พวกท่านต้องมีสัจจะ เพราะสัจจะนั้นจะนำพาไปสู่ความดี และความดีจะนำพาไปสู่สวรรค์ บุคคลที่ยังคงรักษาสัจจะอีกทั้งเคยชินกับสัจจะ จนขนาดจะถูกบันทึก ณ อัลลอฮ์ว่า เป็นผู้ที่มีสัจจะ และพวกท่านพึงระวังการโกหก เพราะการโกหกจะนำพาไปสู่ความชั่ว และความชั่วจะนำพาไปสู่นรก บุคคลที่คงอยู่กับการโกหกอีกทั้งเคยชินกับการโกหก จนขนาดถูกบันทึก ณ อัลลอฮ์ว่าเป็นจอมโกหก” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6094 , มุสลิม : 2607)

ความประเสริฐของการอัสติฆฟารุ(ขอภัยโทษ)และการเตาบะฮฺ(กลับตัว)

1.อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَيَقَوْمٌ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ [هود/ ٥٢]

ความว่า “และโอ้กลุ่มชนของจีนเอ๋ย! จงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์จะส่งเมฆ (น้ำฝน) มาเหนือพวกท่าน ให้หลังน้ำฝนลงมาอย่างหนักและจะทรงเพิ่มพลังเป็นทวีคูณให้แก่พวกท่าน และพวกท่านอย่าฝืนหลัง โดยเป็นผู้กระทำผิด” (ฮุด : 52)

2. จากอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«اللَّهُ أَفْرُحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضٍ فَلَاةٍ»

ความว่า “อัลลอฮฺทรงพึงพอใจต่อการสารภาพผิดของบ่าวของเขาคคนหนึ่ง ยิ่งกว่าการที่คนคนหนึ่งที่อยู่ของเขาพลัดหลงในทุ่งโล่งที่ไม่มีต้นไม้สักต้น(แล้วต่อมาเขาพบมัน)” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6309 , มุสลิม : 2747)

ความประเสริฐของความยำเกรง

1. อัลลอฮฺ ทรงมีดำรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ [الأنفال/ ٢٩]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่จำแนกความจริงและความเท็จและจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้าและจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วยและอัลลอฮฺนั้นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง” (อัลอันฟาล : 29)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات/ ١٣]

ความว่า “โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชายและเพศหญิง และได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน” (อัลหุญรอต : 13)

ความประเสริฐของความเชื่อมั่นและการมอบหมายการงานแต่อัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺทรงมีดำรัสว่า

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَد جَبَعُوا لَكُمْ فَأَحْشَوْهُمْ فزَادَهُمُ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهْمُ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾﴾ [آل عمران/ ١٧٣-١٧٤]

ความว่า “บรรดาที่ ผู้คนได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงมีผู้คน ได้ชุมนุมสำหรับพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แล้วมัน ได้เพิ่มการศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่าอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม [173] แล้วพวกเขาได้กลับมา พร้อมด้วยความ กรุณาจากอัลลอฮ์ และความโปรดปราน (จากพระองค์) โดยมีได้มีอันตราย ใดๆ ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือ ผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ [174] ” (อาลี อิมรอน : 173-174)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾﴾ [الطلاق/ ٢-٣]

ความว่า “และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา [2] และจะทรง ประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขาไม่ได้คาดคิด และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์ พระองค์ก็ จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบรรลุนิการของพระองค์ โดยแน่นอน สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น อัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสถานะไว้แล้ว [3] ” (อัญญาอะลาบ : 2-3)

ความประเสริฐของการเสียสละ

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾﴾ [العنكبوت/ 69]

ความว่า “และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเราแน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่วางทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย” (อัลอังกะบุต : 69)

2. จากซียาด กล่าวว่ ฉันได้ยินอัลมุหิเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่ แท้จริงท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะ ลัยฮิวะสัลลัม ยินละหมาดจนกระทั่งข่า หรือ น่องของท่านบวม แล้วมีคนทักท่าน ท่านกล่าวว่

«أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا»

ความว่า “ไม่ดีหรือหรือในการที่ฉันจะเป็นบ่าวที่สำนึกบุญคุณ” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 1130 , มุสลิม : 2819)

ความประเสริฐของการเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل

عمران/ 175]

ความว่า “แท้จริงชัยฏอนนั้น เพียงขู่ได้ เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา” (อาลี อิมรอน : 175)

2. อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿وَلَمَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ [الرَّحْمَنِ/ 46]

ความว่า “และสำหรับผู้ที่ยำเกรงต่อการยืนหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง” (อัลเราะหมาน : 46)

ความประเสริฐของความหวังในเมตตาของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر/ 53]

[الزمر/ 53]

ความว่า “จงกล่าวเถิด โอพวกข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งหมด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลซุมร : 53)

2. จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่าคุณเราะฮูล คืออัลลิลลอฮ์อะละยฮิอะสลัลิม กล่าวว่

﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾.

ความว่า “ข้อสาบานด้วย(อัลลอฮ์)ผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หาก मैंว่าพวกท่านไม่มีบาปใดๆเลยแน่นอน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกท่านไป และพระองค์ก็จะทรงให้มีประชาชาติใหม่มาแทนซึ่งพวกเขาจะทำบาปแล้วพวกเขาได้ขออภัยโทษ พระองค์ก็จะทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา”(บันทึกโดย มุสลิม : 2749)

ความประเสริฐของความเมตตา

1. อัลลอฮฺทรงมีดำรัสว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرْتَهُمُ رُكْعًا سَجْدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ [الفتح/ ٢٩]

ความว่า “มุฮัมมัดเป็นร่อซู้ลของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญ ต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูกูอู(ก้มเศียร) ผู้สัจสุต(กราบแนบพื้น) โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮฺและความโปรดปราน (ของพระองค์)” (อัลฟัตหฺ : 29)

2. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ เราะฮิ์ลัยลลอฮฺ อันฮฺ กล่าวว่่า ท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวัะสัลลัม กล่าวว่่า

«مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ»

ความว่่า “บุคคลใดท่ี่ไม่มีความเมตตา เขาผู้นั้นก็จะได้ไม่ได้รับความเมตตาเช่นกัน” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮฺ : 5597 , มุสลิม : 2318)

ความประเสริฐของความเมตตาของอัลลอฮฺที่กว้างไพศาล

1. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ เราะฮิ์ลัยลลอฮฺ อันฮฺ กล่าวว่่า ท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวัะสัลลัม กล่าวว่่า

«لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ، إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي»

ความว่่า “เมื่ออัลลอฮฺทรงบันดาลสรรพสิ่งทั้งหลายแล้ว พระองค์ได้ทรงบันทึกลงในบันทึกของพระองค์ซึ่งอยู่กับพระองค์เหนือบัลลังค์ว่่า ความเมตตาของข้าพเจ้าจะชนะความพิโรธของข้าพเจ้า” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮฺ : 3194 , มุสลิม : 2751)

2. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ เราะฮิ์ลัยลลอฮฺ อันฮฺ จากท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวัะสัลลัม กล่าวว่่า

«إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَرْتَحِمُونَ، وَبِهَا تَعَطَّفُ الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

ความว่่า “สำหรับอัลลอฮฺแล้วมีถึงหนึ่งร้อยความเมตตา พระองค์ได้ประทานความเมตตาเพียงส่วนเดียวลงมาแก่ญิน มนุษย์ และสรรพสัตว์ ด้วยความเมตตาส่วนนั้นพวกเขาเอื้ออาทรต่อกัน

ด้วยส่วนนั้นพวกเขาต่างมีเมตตาต่อกัน ด้วยความเมตตาส่วนนั้นจะพบว่าสัตว์ที่ดุร้ายมีความเมตตาต่อลูกของเขา และอัลลอฮ์ได้เก็บความเมตตาอีกเก้าสิบเก้า ณ พระองค์ เพื่อแสดงออกต่อปวงบ่าวของพระองค์ในวันกิยามะฮ์” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6000 , มุสลิม : 2752)

ความประเสริฐของการให้อภัย ยกโทษ และอ่อนน้อมต่อกัน

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [النور/ ٢٢].

ความว่า "และพวกเขาจงอภัยและยกโทษ (ให้แก่พวกเขาเถิด) พวกเจ้าจะไม่ชอบหรือที่อัลลอฮ์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อันนุร : 22)

2. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف/ ١٩٩].

ความว่า "เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และจงพินหลังให้แก่ผู้โหดเหี้ยมทั้งหลายเถิด"

3. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَاتِّبِ السَّاعَةَ لَأِنَّهُ أُصْفِحَ الْجَمِيلَ﴾ [الحجر/ ٨٥].

ความว่า "และแท้จริงวันกิยามะฮ์จะมีมาอย่างแน่นอน ดังนั้นเจ้าจงอภัยด้วยการอภัยที่ดี" (อัลหิจญร : 85)

4. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَأِنْ تَعَفُّوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [التغابن/ ١٤].

ความว่า "แต่ถ้าพวกเขาให้อภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัตตะฆอบูน : 14)

ความประเสริฐของความอ่อนโยน

1. จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่

« يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

ความว่า “ อาอิชะฮ์เอ๋ย อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ทรงรักความอ่อนโยน และพระองค์ประทานให้บนความอ่อนโยน ด้วยสิ่งที่ไม่สามารถเทียบกับการประทานให้บนความกระด้าง และการประทานให้บนสิ่งอื่นจากนี้(ความอ่อนโยน)” (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ : 6927 , มุสลิม : 2593)

2. จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า

« إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنَزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ »

ความว่า “แท้จริงความอ่อนโยนนั้นจะไม่มีในสิ่งใดเลยนอกจากจะทำให้สิ่งนั้นได้รับการประดับประดา อีกทั้งมันจะไม่ถูกถอดออกจากสิ่งใดๆ เว้นแต่ตัวมันจะทำให้สิ่งนั้นน่าขยะแขยง” (บันทึกโดย มุสลิม: 2594)

ความประเสริฐของความละอาย

1. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

« الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُونَ شُعْبَةً، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ »

ความว่า “การศรัทธามันมีมากกว่าหกสิบแขนง และความละอายเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธามัน” (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ : 9 , มุสลิม : 35)

2. จากท่านอับนุญมัสอูด เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

« إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ »

ความว่า “แท้จริงส่วนหนึ่งจากคำพูดของบรรดานบีที่มนุษย์สามารถรับรู้คือ หากว่าเจ้าไม่มีความละอายก็จงกระทำตามที่เจ้าต้องการ” (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ : 3484)

ความประเสริฐของความสุ่มและรักษาคำพูดยกเว้นในเรื่องที่ดี

1. จากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

« مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ »

ความว่า “บุคคลใดที่ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์และวันกิยามะฮ์นั้น จงให้เขาพูดแต่ในสิ่งที่ดีหรือไม่ก็
จงเงียบเสีย” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6475 , มุสลิม : 47)

2. จากท่านอบูมุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่ (บรรดาเศาหาบะฮ์ได้ถาม)ว่า “โอ้ ท่านเราะสูลุลลอฮ์
อิสลามแบบไหนซึ่งประเสริฐที่สุด ท่านนบิตอบว่า

«مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ»

ความว่า “ผู้ที่ปกป้องมุสลิมอื่นให้รอดพ้นจากความชั่วของลิ้นและการกระทำของเขา” (บันทึก
โดย อัลบุคอรี : 11 , มุสลิม : 42)

ความประเสริฐของการยืนหยัดบนแนวทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ ทรงมีดำรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾﴾
[فصلت/ 30-32].

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตาม
คำกล่าวว่ นั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่า
หวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจแต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้
[30] พวกเราเป็นผู้อารักขาพวกท่านทั้งในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และปรโลก และสำหรับพวก
ท่านในสวนสวรรค์นั้น จะได้สิ่งที่จิตใจของพวกท่านปรารถนา และสำหรับพวกท่านในสวน
สวรรค์นั้นจะได้ในสิ่งที่พวกท่านเรียกร้อง [31] เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระผู้ทรง
อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ [32]” (ฟุศสิลัต : 30-32)

2. จากสุฟยาน บิน อับดุลลอฮ์ อัลชะเกาะฟีญ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่ ฉันได้กล่าวกับท่านเราะสูลว่า
โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้โปรดบอกแก่ฉันในเรื่องอิสลามซึ่งคำพูดหนึ่งที่ฉันจะไม่ต้องถามคนอื่นอีกต่อไปหลังจาก
ท่าน ท่านนบิตอบว่า ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่

«قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ فَاسْتَقِمْ»

ความว่า “จงกล่าวว่ฉันศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์แล้วจงดำรงมั่นในจุดยืนของท่าน” (บันทึกโดย
มุสลิม : 38)

ความประเสริฐของการระวังตัวเองจากบาป

จากอันนุอุมาน บิน บะชีร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ฉัันได้ยัินท่่านเราะะฮุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะฮัลลัม กล่าวว่่า

«إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ»

ความว่่า “แท้้จรัิงสิ่่งที่หะลาล(อนุหฺมตี)ซัดแจ้งแล้วและสิ่่งที่หะรอม(ต็องห้าม)ซัดแจ้งแล้วระหว่่าง ทั้งสองนัันมีสิ่่งที่คลางแคลงใจซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่รุ้ ดัังนั้นบุคคไลโดที่ระวังตัวไม่ปฏิบตีในสิ่่งที่ คลางแคลงใจ ศาสนาและจรัยวัตรขอเขาก็ปลอดภัย และหากบุคคไลโดที่ถล่่าตัวในสิ่่งที่ คลางแคลงหมายความว่่าเขาได้ตกลงสู่ภาวะหะรอม ไม่แตกต่างจากคนเล็ยงสัตว์ที่เล็ยงสัตว์ โกลั้ๆ ที่ดินต็องห้าม จงทราบเถิดว่่าทุ่ๆ รัฐัันมีเขตหวงห้าม และเขตหวงห้ามของอัลลอฮุ์นััน ค็ือ ทุ่กอย่่างที่หะรอม จงทราบเถิดว่่าในร่างกายของมนุษย์นัันมีเลือดกัอนหนึ่งหากกัอนเลือด ดัังกล่าวดี ร่างกายทั้งหมดก็จะดีตามไปด้วย แต่หากกัอนเลือดดัังกล่าววิบตีร่างกายทั้งหมดก็ จะวิบตีตามไปด้วย จงทราบเถิดว่่ากัอนเลือดดัังกล่าวว่่าค็ือ จิตใจ” (บันทึกโดย อัลบุคอรัย : 52 , มุสลิม : 1599)

ความประเสริฐของอัลอิหฺसान (การกระทำความดี)

1. อัลลอฮุได้ตรัสว่่า

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفُورِكَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَأَشْرَبُوا هَنِيْءًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ [المرسلات/ ٤١ - ٤٤]

ความว่่า “แท้้จรัิงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ [41] และผลไม้ตามทีพวกเขา ต็องการ [42] พวกเขาเจ้าจกัอนจตี้อย่่างสบายใจตามทีพวกเขาเจ้าได้กระทำไว้ [43] แท้้จรัิงเช่นนั้น แหละเราะจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย [44]” (อัลมุรสะลาต : 41 - 44)

2. อัลลอฮุทรงมีดำรัสว่่า

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [البقرة/ 112].

ความว่า “ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ใครก็ตามที่ยอมมอบตนต่ออัลลอฮ์ และเป็นผู้กระทำความดี เขาก็จะได้รับการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเขา และจะไม่มีความกลัวและความระทมสำหรับพวกเขา” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 112)

3. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة/ 195].

ความว่า “... จงทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นเรื่องดี เพราะอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำสิ่งดี” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 195)

ความประเสริฐของความรักเพื่ออัลลอฮ์

1. จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ»

ความว่า “มีสามสิ่งซึ่งหากมนุษย์ได้ลิ้มรสแล้วเขาจะรู้สึกถึงความหวานแห่งการศรัทธามั่น คือ การรักอัลลอฮ์และเราะสูลยิ่งกว่าสิ่งใดๆ การให้ความรักแก่คนอื่นเพียงเพื่ออัลลอฮ์ จึงเกี่ยวข้องกับการกลับไปเป็นกาฟิร หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงทำให้รอดพ้นจากการเป็นกาฟิร ประหนึ่งเกี่ยวข้องกับการถูกโยนลงสู่ไฟนรก” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ : 16 , มุสลิม : 43)

2. จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»

ความว่า “คนหนึ่งไม่เชื่อศรัทธามั่นจนกว่าเขาจะรักพี่น้องร่วมศาสนาของเขาเท่าที่เขารักตัวเขาเอง” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ : 13 , มุสลิม : 45)

3. จากท่านอบูซุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

กล่าวว่า

«إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيُّنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي، الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي»

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงดำรัสในวันกิยามะฮ์ว่า บรรดาผู้ที่รักกันด้วยความยิ่งใหญ่ของข้ามนั้นอยู่ที่ไหนในวันนี้ ข้าจะให้ร่มเงาแก่พวกเขาได้อยู่ในร่มเงาของข้า ในวันที่ไม่มีร่มเงาอื่นใดแล้ว นอกจากร่มเงาของข้า” (บันทึกโดย มุสลิม: 2566)

ความประเสริฐของการร้องไห้ด้วยความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ ตรัสว่า

﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾﴾ [المائدة ٨٣-٨٥]

ความว่า “และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เราะสุลแล้ว เขาก็จะเห็นตาของพวกเขาหลั่งออกมาซึ่งน้ำตา เนื่องจากความจริงที่พวกเขารู้ โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดได้ทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด [83] และไม่มีเหตุผลใด ๆ แก่เราที่เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และความจริงที่มาถึงเรา และเราปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พระเจ้าของเราจะทรงให้เราเข้าร่วมอยู่กับพวกที่ดี ๆ ทั้งหลาย [84] แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขาเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขากล่าวซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นแหละคือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี[85]” (อัลมาอิดะฮ์ : 83-85)

2. จากท่านอะนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะสุล คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ได้รับ การรายงานจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ในบางเรื่อง ท่านนบี จึงลุกขึ้นแสดงธรรมว่า

«عُرِضَتْ عَلَيَّ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَلَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَصَحِحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا». قَالَ: فَمَا آتَى عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أَشَدُّ مِنْهُ، قَالَ: غَطَّوْا رُؤُوسَهُمْ وَلَهُمْ خَيْرٌ. متفق عليه

ความว่า “ได้ปรากฏให้ฉันเห็นทั้งสวรรค์และนรกแล้ว ฉันไม่เคยเห็นความดีและความชั่วใดๆ เหมือนเช่นวันนี้เลย และหากพวกท่านรู้ดังที่ฉันรู้แล้วแน่นอนพวกท่านต้องหัวเราะน้อยแต่จะร้องไห้มาก (ท่านอะนัส)กล่าวว่า ไม่มีวันใดที่หนักหน่วงสำหรับเศาะหาบะฮ์มากไปกว่าวันนี้ (ท่านอะนัส)กล่าวอีกว่า พวกเขาปิดบังศรัทธาและมีเสียงสะอื้นไห้” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 4621 , มุสลิม : 2359)

3. จากอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

«عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ، عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ،» .

أخرجه الترمذي

ความว่า”ดวงตาสองดวงที่ไฟนรกไม่สามารถสัมผัสได้ คือดวงตาที่ร้องไห้เนื่องจากความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และดวงตาที่ไม่หลับเนื่องจากคอยเฝ้าระวังภัยในหนทางของอัลลอฮ์” (บันทึกโดย อัลติรมิซีย์ : 1639)

ความประเสริฐของคำพูดที่ดีงาม และใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۗ﴾ [آل عمران/ 109].

ความว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติหยาบช้า และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ร้แน่นอนพวกเขาจะยอมแยกตัวออกไปจากรอบๆ เจ้ากันแล้ว” (อาลี อิมรอน : 159)

2. จากอุมู ซัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวกับฉัน ว่า

«لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» . أخرجه مسلم

ความว่า “ ท่านอย่าได้ดูถูกต่อการกระทำดีใดๆเป็นอันขาด แม้การที่ท่านพบกับพี่น้องของท่าน ด้วยสีหน้าที่แจ่มใส” (บันทึกโดย มุสลิม : 2626)

ความประเสริฐของการใช้ชีวิตอย่างสมถะในโลกนี้

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [العنكبوت/ 64].

ความว่า “และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีไฉนใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และแท้จริงสถานที่ในปรโลกนั้น แน่นอนมันคือชีวิตที่แท้จริงหากพวกเขาได้รู้” (อัลอันกะบุต : 64)

2. จากอบูสุร็อยเราะฮะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าว

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا» متفق عليه

ความว่า “โอ้อัลลอฮุ ขอได้โปรดประทานปัจจัยยังชีพแก่วงศ์วานของมุหัมหมัดให้เป็น(เพียงแค)อาหารหลัก(เท่านั้น)” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ : 6460 , มุสลิม : 1055)

3. จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮะฮ์ กล่าวว่่า

«مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ مِنْ طَعَامِ الْبُرِّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ». متفق عليه

ความว่า “ครอบครัวของมุหัมหมัด ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่มีความอิมจากขนมปังข้าวบาร์เลย์เป็นเวลาสามคืนติดต่อกัน จนกระทั่งท่านเราะฮ์สุลุลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จากโลกนี้ไป” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ : 5416 , มุสลิม : 2970)

ความประเสริฐของการบริจาคทรัพย์สินในทางที่ดี

1. อัลลอฮ์ ทรงมีดำรัสว่่า

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [البقرة/ 262].

ความว่า “บรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์และไม่ได้ติดตามการบริจาคของพวกเขาด้วยการลำเอียงและระรานความรู้สึกของผู้ที่ได้รับนั้น พวกเขาจะได้รับ

รางวัลจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัว และความระทมแต่อย่างใด”
(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 262)

2. จากอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
« مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا
خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا. متفق عليه

ความว่า “ ในทุกเช้ามีมลาอิกะฮ์สองท่านจะลงมาหาบ่าวมุสลิม ท่านหนึ่งกล่าวขอออาอูให้เขา
ว่า ให้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้โปรดตอบแทนแก่ผู้ที่ใช้จ่ายบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยเถิด
อีกท่านหนึ่งจะกล่าวว่า ให้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้โปรดประทานความหายนะแก่ผู้ที่ไม่ใช้จ่าย
(บริจาค)ในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยเถิด” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 1442 , มุสลิม : 1010)

ความประเสริฐของการอดทนต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทดสอบ

จากอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَا يَرَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ، وَوَلَدِهِ، وَمَالِهِ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ. أخرجه الترمذي

ความว่า “ ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงที่ถูกทดสอบเสมอในตัวเอง บุตรหลาน และทรัพย์สินของเขา
เขา จนกระทั่งเข้าได้ไปพบกับอัลลอฮ์ในสภาพที่ไม่มีบาปใดๆ (เนื่องจากถูกลบล้างด้วยการ
ทดสอบเหล่านั้นแล้ว)” (บันทึกโดย อัลติรมิซีย์ : 2399)

ความประเสริฐของการประกอบคุณงามความดีให้มาก

1. จากอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَا قَالَ فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ
جَنَازَةً قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَا قَالَ فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مِسْكِينًا قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ أَنَا قَالَ فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا اجْتَمَعَنَ فِي امْرِئٍ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. أخرجه مسلم

ความว่า “ มีใครบ้างในหมู่พวกท่านที่รุ่งเช้ามาก็อยู่ในสภาพถือศีลอด อบูบักร์ ตอบว่า ฉันเอง
ท่านเราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถามอีกว่า มีใครบ้างในหมู่พวกท่านในวันนี้ที่ได้เดิน
ตามส่งญะนาซะฮ์(คนตาย) อบูบักร์จึงกล่าวว่า ฉันนี่แหละ ท่านเราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ

วะสลัลัม ก็ถามอีกว่าวันนี้มีใครบ้างในหมู่พวกท่านที่ได้ทำทานอาหารให้กับคนยากจนบ้าง อญูบักรุตตอบว่า ฉันเอง ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ก็ถามอีกว่า มีใครในหมู่พวกท่านที่วันนี้ได้ไปเยี่ยมผู้ป่วยบ้าง อญูบักรุตตอบว่า ฉันนี่แหละ ดังนั้นท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม จึงกล่าวว่า บุคคลประเภทนี้ย่อมได้รับสวรรค์อย่างแน่นอน” (บันทึกโดย มุสลิม : 1028)

2. จากอุษมาน บิน อ์ฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ฉันได้ยืนท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม กล่าวว่า

«مَنْ بَنَى مَسْجِدًا , بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ» . متفق عليه

ความว่า “บุคคลใดสร้างมัสยิดแล้ว อัลลอฮ์ จะทรงสร้างให้เขาในสวนสวรรค์ดุจเดียวกัน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 450 , มุสลิม : 533)